

почваше да крачи изъ стаята гордо и тжрже-
ственно.

— Азъ ви увѣрявамъ, че и Македония е
наша. Държа басъ, че ще бжда министръ въ
Солунъ, който ще бжде избранъ за столица на
Бжлгария, говореше той съ такива движения,
щото свѣщите по массата гжсвѣяха.

А когато телеграммите биваха съ злополуч-
ни новини, то пакъ сжщите движения изъ ста-
ята, само съ тая разлика, че бая Петко свѣтеше
отъ друга страна. — Лоши сж днешните извѣ-
стия, бае Петко, кажеше нѣкой.

— Лоши сж зеръ! Кой прави революция?
съ вагабонства са не управлява джржава, отго-
варяше бая Петко, като че не стои на минис-
терско кресло въ Солунъ, а като че го хапять
оси въ гжрбътъ.

Прочете сега показанията на Груева и Бен-
дерева, и вие ще да срѣцнете въ бая Петка пакъ
сжщото издание, както си той бѣше въ Пловдивъ
отъ 6 Септемврий. Както тогава, така и сега
по 9 ий Августа, той са е сжгласявалъ на сич-
ко, днесъ е кроаялъ планъ за пждението на князь, а
утрѣ заповѣда да се пише въ «Т. Конст.», че
който иска испжжданието на князьтъ, той не е
бжлгаринъ. По сички въпроси той са е водилъ
така, щото отъ гдѣто натѣгне, да може и той
да мини тамъ, пакъ министръ, пакъ на чело,
пакъ на власть. Съ Бендерева и съ Груева той
са е обржщаль така, както съ двамата делега-
ти по нашето сжединение. «Добре е», «напра-
вете го», «почакайте» и пр. е казвалъ той на
тѣхъ, а предъ други е искалъ да имъ удари по
25. Разбира се, че думите на човѣкъ министръ
— президентъ сж биле най-голѣмото насърчение
за хора като Груева и Бендерева. Ще да по-